

Dosarul nr. 2ra-1553/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. I. Barbacaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. VI. Clima, A. Malfi, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean

examinând cererea lui Nicolai Covalschi cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolai Covalschi împotriva Galinei Medvedev, Larisei Eremia, Gheorghe Cerga și Eugeniei Cerga cu privire la constatarea nulității absolute a contractelor de vânzare-cumpărare a bunului imobil și încasarea cheltuielilor de judecată

constată:

La 20 martie 2013 Nicolai Covalschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Galinei Medvedev cu privire la evacuarea din bunul imobil.

La 21 octombrie 2013, Nicolai Covalschi a depus o cerere suplimentară la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat anularea contractului de vânzare-cumpărare din 1 august 2003, înregistrat cu nr. 3341 de către biroul notarului Galia Balaban, obligarea vânzătorului la restituirea pagubei cauzate cumpărătorului, restabilirea dreptului său de proprietate asupra imobilului.

La 12 noiembrie 2013, Nicolai Covalschi a depus o cerere de concretizare a cerințelor din acțiune, prin care a solicitat declararea nulității încheierii din 24 aprilie 2000 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău conform prevederilor art. 222 alin. (1) Cod civil, anularea contractului de vânzare-cumpărare din 1 august 2003 ca fiind ilegal în baza art. 220 alin. (1), (2), 231 Cod civil, obligarea Larisei Eremia de a repara prejudiciul cauzat, restabilirea dreptului său de proprietate asupra bunului imobil.

La 3 decembrie 2015, Nicolai Covalschi a mai depus o cerere de concretizare a cerințelor împotriva Galinei Medvedev, Larisei Eremia și intervenienții accesorii Gheorghe Cerga și Eugenia Cerga, prin care a solicitat recunoașterea nulă a contractului de vânzare - cumpărare din 1 august 2003, recunoașterea nulă a

contractului de vânzare - cumpărare din 10 iunie 2015 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Tot, Nicolai Covalschi la 30 iunie 2016, a mai depus o cerere de concretizare a cerințelor împotriva Galinei Medvedev, Larisei Eremia, Gheorghe Cerga și Eugeniei Cerga, intervenient accesoriu Valentina Guliaev, prin care a solicitat recunoașterea nulă a contractului de vânzare-cumpărare din 1 august 2003, recunoașterea nulă a contractului de vânzare-cumpărare din 10 iunie 2015 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 23 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Nicolai Covalschi, menținută hotărârea din 23 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani.

La 15 iunie 2018, Nicolai Covalschi a declarat recurs împotriva deciziei din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrale a acțiunii.

Totodată, Nicolai Covalschi a solicitat sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova pentru efectuarea controlului constituționalității în privința art. 401 CPC în redacția Legii din anul 1964.

Examinând cererea lui Nicolai Covalschi cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că aceasta urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Conform art.12¹ alin. (2) CPC, la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit. a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

De altfel și conform §79-80 din hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție, controlul concret de constituționalitate pe cale de excepție constituie singurul instrument prin intermediul căruia cetățeanul are posibilitatea de a acționa pentru a se apăra împotriva legislatorului însuși, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituționale sunt încălcate. Curtea menționează că dreptul de acces al cetățenilor prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil.

Conform § 82-83 din aceeași hotărâre, Curtea a reținut că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a

normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Raportând la caz, prevederile enunțate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, constată că condițiile indicate supra, necesare pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate, nu sunt întrunite în solicitarea lui Nicolai Covalschi cu privire la sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova pentru efectuarea controlului constituționalității în privința art. 401 CPC în redacția Legii din anul 1964.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea lui Nicolai Covalschi cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

În conformitate cu art. 12¹, art. art. 269-270 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea lui Nicolai Covalschi cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolai Covalschi împotriva Galinei Medvedev, Larisei Eremia, Gheorghe Cerga și Eugeniei Cerga cu privire la constatarea nulității absolute a contractelor de vânzare-cumpărare a bunului imobil și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean

Dosarul nr. 2ra-1553/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. I. Barbacaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. VI. Clima, A. Malfi, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Nicolai Covalschi

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolai Covalschi împotriva Galinei Medvedev, Larisei Eremia, Gheorghe Cerga și Eugeniei Cerga cu privire la constatarea nulității absolute a contractelor de vânzare-cumpărare a bunului imobil și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de către Nicolai Covalschi și menținută hotărârea din 23 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani

constată:

La 20 martie 2013 Nicolai Covalschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Galinei Medvedev cu privire la evacuarea din bunul imobil.

În motivarea acțiunii a invocat că obiectul contractului de vânzare-cumpărare încheiat la 1 august 2003, între Larisa Eremia în calitate de vânzător și Galina Medvedev în calitate de cumpărător, constituie casa de locuit nefinisată nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX și nicidecum din str. XXXXX.

A menționat că potrivit contractului de vânzare-cumpărare din 1 august 2013, notarul Galia Balaban a indicat că casa de locuit aparține vânzătorului Larisa Eremia cu drept de proprietate privată, în baza certificatului de proprietate nr. 3230 și certificatului de moștenitor testamentar nr. 3231, care aparțin proprietarului în baza încheierii din 24 aprilie 2000 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău.

Pe când potrivit încheierii din 24 aprilie 2000 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău adresa imobilului este indicată str. XXXXX și nicidecum str. XXXXX.

A indicat că atât vânzătorul Larisa Eremia, cât și cumpărătorul Galina Medvedev sunt de rea-credință, deoarece vânzătorul a încălcat pct. 3, 4, 5, 6 din contractul de vânzare-cumpărare încheiat la 1 august 2003.

Iar cumpărătorul Galina Medvedev a încălcat prevederile pct. 5 din contract, deoarece anterior aceasta i-a comunicat că casa a cumpărat-o la prețul de 34000 dolari, aproximativ 408000 lei și nu la prețul de 173685 de lei stipulat în contract.

Și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 7, 29, 43, 46 Constituția RM, art. 1 alin. (1) și (3) Cod civil și art. 38, 39 alin. (7), 166, 167, 174, 175 alin. (1) lit. a) CPC.

A solicitat admiterea acțiunii și evacuarea Galinei Medvedev din imobil.

La 21 octombrie 2013, Nicolai Covalschi a depus o cerere suplimentară la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat anularea contractului de vânzare-cumpărare din 1 august 2003, înregistrat cu nr. 3341 de către biroul notarului Galia Balaban, obligarea vânzătorului la restituirea pagubei cauzate cumpărătorului, restabilirea dreptului său de proprietate asupra imobilului.

La 12 noiembrie 2013, Nicolai Covalschi a depus o cerere de concretizare a cerințelor din acțiune, prin care a solicitat declararea nulității încheierii din 24 aprilie 2000 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău conform prevederilor art. 222 alin. (1) Cod civil, anularea contractului de vânzare-cumpărare din 1 august 2003 ca fiind ilegal în baza art. 220 alin. (1), (2), 231 Cod civil, obligarea Larisei Eremia de a repara prejudiciul cauzat, restabilirea dreptului său de proprietate asupra bunului imobil.

La 3 decembrie 2015, Nicolai Covalschi a mai depus o cerere de concretizare a cerințelor împotriva Galinei Medvedev, Larisei Eremia și intervenienții accesorii Gheorghe Cerga și Eugenia Cerga, prin care a solicitat recunoașterea nulă a contractului de vânzare - cumpărare din 1 august 2003, recunoașterea nulă a contractului de vânzare - cumpărare din 10 iunie 2015 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Tot, Nicolai Covalschi la 30 iunie 2016, a mai depus o cerere de concretizare a cerințelor împotriva Galinei Medvedev, Larisei Eremia, Gheorghe Cerga și Eugeniei Cerga, intervenient accesoriu Valentina Guliaev, prin care a solicitat recunoașterea nulă a contractului de vânzare-cumpărare din 1 august 2003, recunoașterea nulă a contractului de vânzare-cumpărare din 10 iunie 2015 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acesteia Nicolai Covalschi a invocat că prin hotărârea din 29 iulie 1999 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău a fost încasat din contul lui Nicolai Covalschi suma de 7050 de dolari SUA sau echivalentul a 93000 de lei.

A relatat că hotărârea menționată nefiind contestată, a devenit irevocabilă și respectiv, executorie. La etapa executării hotărârii judecătorești nu a avut posibilitatea de a restitui datoria în valoare de 7050 de dolari SUA, astfel, instanța de judecată a decis să înstrăineze casa de locuit, proprietatea sa privată, în schimbul datoriei.

Prin încheierea din 24 aprilie 2000 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, a fost admis demersul executorului judecătoresc Valentina Guliaev și transmisă în natură casa de locuit contra datoriei de 7050 de dolari SUA.

A notat că la pretinsa ședință de judecată din 24 aprilie 2000 nu a fost citat, iar încheierea i-a fost înmănată în cadrul Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău peste 3-4 zile după pronunțare.

În baza încheierii din 24 aprilie 2000 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, în luna iunie 2000, împreună cu membrii familiei sale, printre care și 2 copii minori au fost evacuați din casa individuală de locuit fără a dispune de un alt spațiu locativ.

A menționat că în baza încheierii din 24 aprilie 2000 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău și a hotărârii din 29 iulie 1999 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, a fost transmisă și cota sa parte rămasă din diferența datoriei de 7050 de dolari SUA. Familia Eremia i-a promis că după vânzarea casei îi va întoarce diferența de bani, care la acea perioadă era suficientă pentru a procura un spațiu locativ, însă după vânzarea casei în anul 2003, familia Eremia nu i-a întors diferența de bani.

Fiind în proces de judecată, în a doua jumătate a anului 2012, a constatat că încheierea din 24 aprilie 2000 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău nu a fost scrisă și semnată de judecătorul Anatolie Minciună.

Prin ordonanța din 11 ianuarie 2013 a Procuraturii sectorului Rîșcani mun. Chișinău, procurorul a constatat faptul că încheierea din 24 aprilie 2000 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău nu este semnată de judecător. Cu atât mai mult că nici scrisul nu este al judecătorului, prin urmare nu se știe cine a semnat această încheiere, iar în dosarul cu nr.2-2876/99 lipsesc unele originale a actelor judecătorești.

A considerat că contractul de vânzare-cumpărare din 1 august 2003, este lovit de nulitate absolută, deoarece o hotărâre judecătorească care nu este semnată de judecător nu poate fi considerată ca fiind valabilă prin ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale, deoarece procurorul nu este persoana competentă să se expună asupra faptului dacă o încheiere judecătorească rămâne sau nu în vigoare precum și în privința transferului dreptului de proprietate asupra bunului imobil în contul stingerii datoriei care a fost efectuat cu încălcări grave de procedură, încălcările în cadrul procedurii de executare de deposedare de proprietate privată, încălcările admise de organul cadastral la înregistrarea încheierilor din 24 aprilie 2000 și 25 mai 2000 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău și acceptarea radierii dreptului de proprietate.

A indicat că anularea actului inițial atrage și nulitatea actului subsecvent și anume a contractului de vânzare-cumpărare a nr. 2906 din 10 iunie 2015, în temeiul căruia Gheorghe Cerga și Eugenia Cerga au dobândit dreptul de proprietate asupra bunului imobil, a casei de locuit din str. XXXXX.

A considerat că prin prisma împrejurărilor în care a avut loc tranzacția de vânzare - cumpărare a bunului imobil litigios și anume că dreptul asupra casei de locuit amplasată pe str. XXXXX mun. XXXXX este unul litigios, participanții la respectiva tranzacție de vânzare – cumpărare au acționat cu rea credință, or, Gheorghe Cerga și Eugenia Cerga au dobândit dreptul de proprietate asupra acestui imobil la data de 10 iunie 2015, respectiv în perioada în care dânsul a contestat dreptul de proprietate asupra imobilului menționat și anume ilegalitatea modalității prin care a ieșit acest imobil din proprietatea sa.

Prin hotărârea din 23 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Nicolai Covalschi, menținută hotărârea din 23 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani.

La 15 iunie 2018, Nicolai Covalschi a declarat recurs împotriva deciziei din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrale a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerând-o ca ilegală și neîntemeiată, menționând că la emiterea acesteia instanța de apel a dat o estimare incorectă a situației de fapt.

A relatat că hotărârea din 29 iulie 1999 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău și încheierea din 24 aprilie 2000 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău nu au fost redactate de către Judecătorul A. Minciuna, fapt care a fost constatat în cauza penală.

A invocat că la materialele cauzei lipsesc careva acte ce ar confirma executarea hotărârii judecătorești, astfel prin transmiterea în natură a bunului imobil care avea o valoare reală de 40000 - 45000 de dolari SUA contra sumei de 7085 de dolari SUA a fost încălcat dreptul de proprietate comună în devălmășie care este garantat de art. 46 din Constituția Republicii Moldova.

A susținut că dreptul de proprietate este perpetuu și la moment familia sa are statut de coproprietar asupra imobilului cu suprafața de 125 m² din imobilul cu suprafața de 250 m.²

A menționat că la examinarea cauzei de către instanțele judecătorești au fost încălcate prevederile art. 4, 16 Constituția RM, art. 4, 6, 8 din Legea nr. 514.

La 30 iulie 2018 Gheorghe Cerga, reprezentat de avocata Liliana Baghici a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către Nicolai Covalschi.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost recepționată de către recurent la data de 28 mai 2018, fapt ce se confirmă prin recipisa anexată la dosar (f. d. 251 vol. II).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 16 iunie 2018 împotriva deciziei din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Nicolai Covalschi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Nicolai Covalschi, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Nicolai Covalschi ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Nicolai Covalschi se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean